

Enligt nu gällande tullbestämmelser medgifves restitution af tull, som blifvit erlagd för från utlandet införd spanmål, då den åter utföres efter det den blifvit vid svensk qvarn förmald. Denna svenska qvarnegare för nämnda varuslag tillerkända förmån tillkommer deremot *icke* idkarne af qvarnrörelse för förmalning af paddy till risgryn. Då svåriligen torde kunna anföras något skäl, hvarför icke egarne af qvarnar för förmalning af paddy till risgryn skola ega tillgodonjuta nu nämnda förmån lika väl som egarne af qvarnar för förmalning af andra slag af spanmål, har säkerligen anledningen till berörda förhållande varit den, att ifrågavarande industri först på senaste tiden blifvit införd här i landet, så att något behof af tullrestitution med afseende å sagda varuslag icke förut i någon högre grad här gjort sig gällande. Nu deremot, då tre stora risqvarnar blifvit anlagda i Sverige, torde beredandet af berörda förmån befinnas vara alldeles nödvändig för denna industris utveckling inom vårt land.

N:r 122.

Af herr **H. Andersson** i Vestra Nöbbelöf, om ändrad lydelse af § 9, mom. 3 i underrättelse om hvad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör.

Enligt nu gällande tullbestämmelser medgifves restitution af tull, som blifvit erlagd för från utlandet införd spanmål, då den åter utföres efter det den blifvit vid svensk qvarn förmald. Denna svenska qvarnegare för nämnda varuslag tillerkända förmån tillkommer deremot *icke* idkarne af qvarnrörelse för förmalning af paddy till risgryn. Då svåriligen torde kunna anföras något skäl, hvarför icke egarne af qvarnar för förmalning af paddy till risgryn skola ega tillgodonjuta nu nämnda förmån lika väl som egarne af qvarnar för förmalning af andra slag af spanmål, har säkerligen anledningen till berörda förhållande varit den, att ifrågavarande industri först på senaste tiden blifvit införd här i landet, så att något behof af tullrestitution med afseende å sagda varuslag icke förut i någon högre grad här gjort sig gällande. Nu deremot, då tre stora risqvarnar blifvit anlagda i Sverige, torde beredandet af berörda förmån befinnas vara alldeles nödvändig för denna industris utveckling inom vårt land.

För tillfredsställande af konsumtionen af risgryn här i Sverige kunna qvarnarne hållas i gång endast en mindre del af året. De äro därför också anlagda med tanke på att en större del af deras tillverkningar skulle erhålla afsättning å den utländska marknaden. En dylik exportrörelse bör nemligen kunna bedrivas med lika fördel från vårt land som från öfriga europeiska länder, dit paddyn ju också måste införas från utomeuropeiska orter, hufvudsakligen från Indien. Uti våra grannländer

Danmark och Tyskland har denna exportrörelse erhållit en storartad omfattning. Från de stora risqvarnarna i Bremen och Hamburg exporteras årligen omkring 125,000 ton risgryn från hvardera platsen, och från Danmark utföres årligen jemväl en högst afsevärd quantitet risgryn. Tydligt är emellertid, att ett deltagande uti konkurensen å den utländska marknaden icke kan ifrågakomma, utan att den vid införseln erlagda tullen restitueras.

Nyttan för vårt land af ifrågavarande industri, om den kan drifvas i stor omfattning, torde vara uppenbar. Den skulle befrämja utvecklingen af den utomeuropeiska handeln med vårt land. Det ökade tonnage, som dymedelst skulle tillföras våra hamnar, skulle icke endast direkt bereda stat och kommuner stora inkomster, utan äfven indirekt vara till gagn derigenom, att vid ökad beröring med främmande länder mer och mer befordra afsättning af inhemska alster på de utomeuropeiska marknaderna.

Jag anser mig derjemte böra påpeka den ytterligare fördel, som en i stor omfattning bedrifven rörelse för tillverkning af risgryn skulle medföra, derigenom att det affall, som vid fabrikationen af risgryn uppstår, eller »risfodermjöl», utgör ett jemförelsevis billigt foderämne af den mest närande och kraftiga beskaffenhet.

Då restitution af erlagd tull är en nödvändig förutsättning icke endast — på sätt nu blifvit framhållet — för risqvarnsindustriens utveckling till en för vårt lands handel och sjöfart gagnelig exportgren, utan äfven därför att risqvarnsegarne i Sverige icke skola inom sitt eget land behöfva ligga under i konkurrensen från sina närboende tyska och danska konkurrenter, hvilka i sina respektive länder äro i åtnjutande af ifrågavarande förmån, har jag ansett nödigt, att rätt till dylik restitution af tull jemväl måtte beredas tillverkarne af risgryn i Sverige.

För att våra risgrynstillverkare med utsigt till framgång skola kunna upptaga konkurrensen med sina ofvannämnda grannar, fordras jemväl, att vid beräkning af restitution de blifva likställda med de danska tillverkarne, hvilka vid utförsel af den förädlade varan återfå för hvarje exporterade 60 ton deraf det tullbelopp, som blifvit erlagdt för 100 ton paddy.

På grund af hvad jag sålunda anført, vågar jag vördsamt hemställa, att Riksdagen ville besluta, att § 9 mom. 3, »i underrättelser om hvad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör» måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Förutom den tullrestitution, hvarom här ofvan förmäles, medgifves ock åt idkare af qvarnrörelse vid

utförsel sjöledes från tullplats af följande vid qvarnen framställda produkter, nemligen finsiktadt mjöl af hvete, råg eller korn samt gryn af hvete, korn och oskalad ris eller s. k. paddy, restitution af den tull, som af honom blifvit erlagd för en motsvarande qvantitet från utlandet införd omalen spanmål af samma slag, hvarvid iakttages, att 100 kilogram hvete anses lemna 75 kilogram mjöl, 100 kilogram råg eller korn $66\frac{2}{3}$ kilogram mjöl, 100 kilogram hvete eller korn $66\frac{2}{3}$ kilogram gryn, och 100 kilogram oskalad ris eller s. k. paddy 60 kilogram gryn, samt i öfrigt under vilkor:

a) — — — — —

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1900.

Hans Andersson.